

III

(Előkészítő jogi aktusok)

RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

2008. JÚNIUS 18–19-I, 75. PLENÁRIS ÜLÉS

A Régiók Bizottsága véleménye – Aktív beilleszkedés

(2008/C 257/01)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA úgy véli, hogy

- az aktív beilleszkedést célzó optimális politikához egy negyedik, horizontális jellegű tényezőre: a társadalmi részvételre is szükség van,
- az aktív beilleszkedés legfontosabb eszköze az aktív integráció. Az aktív beilleszkedés a „Work First” (Munka, mindeneelőtt) elvére épül: minden munkanélkülit be kell vonni a munkába vagy az oktatásba,
- a koherens politikacsomagot főként regionális és helyi szinten kellene kidolgozni és megvalósítani. A munkahelyek létrehozása elsősorban az ezen a területen fontos szereplőknek számító vállalatok és a szociális partnerek feladata – együttműködve a helyi és regionális önkormányzatokkal,
- elégséges jövedelmen minden ország, régió vagy helyi közösség mást és mást ért. A jövedelemtámogatás akkor tekinthető megfelelőnek, ha küzdeni lehet általa a strukturális szegénység ellen. Ebben az esetben minősíthető a támogatás szintje „elégséges”-nek. Pénzügyi szempontból nem lehet az egész EU-ra érvényes általános szabályt megfogalmazni e tekintetben. A nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok együttesen felelősek a megfelelő jövedelemtámogatásra irányuló politikáért, amelyet a nyílt koordinációs módszer keretében uniós szinten meg kellene vitatni.
- a társadalmi és gazdasági szempontból leghátrányosabb helyzetű európai régiók és városok esetében a munkaerőpiacról leginkább kiszorultakat célzó aktív beilleszkedési politikacsomag (bevált gyakorlatok) alkalmazásához az EU pénzügyi támogatására van szükség. Ezért az aktív beilleszkedésre irányuló politikák céljára közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni a helyi és regionális önkormányzatok számára az ESZA költségvetését.
- a szociális, támogatásban részesített, illetve védett munkahelyek, a szociális vállalkozások és szövetkezetek fontos eszközként kiemelt szerepet játszhatnak a helyi és regionális szintű politikacsomag alkalmazásában. Az ilyen vállalkozások nem ítélték meg az európai piacra vonatkozó szokásos versenyszabályok alapján (például a közbeszerzés és az állami támogatások esetében kevésbé szigorú szabályokra van szükség).

Előadó: Henk KOOL (NL/PES), Hága polgármester-helyettese

Referenciaszöveg

A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – *A szociális védelem korszerűsítése a nagyobb társadalmi igazságosság és gazdasági kohézió érdekében: a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív integrációjának elősegítése*

COM(2007) 620 végleges

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

Általános megjegyzések

1. 2006-ban az Európai Közösség 25 országában 80 millió embert (a népesség 16 százalékát) fenyegetett az elszegényedés veszélye. A szegénység elleni küzdelemhez és az aktív beilleszkedéshez elengedhetetlen a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak integrációja. Az a tény, hogy továbbra is sok embert fenyeget a szegénység, és sokan vannak kizárva a munkaerőpiacról, tagadhatatlan kihívást jelent a társadalmi kohézió EU-Szerződésben lefektetett célkitűzésére nézve.

2. Az Európai Bizottság három alapvető tényezőt tart szükségesnek a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív beilleszkedésének erősítéséhez: 1) megfelelő és elégséges jövedelemtámogatást, 2) aktív integrációt 3) színvonalas szociális szolgáltatásokat.

3. Az aktív beilleszkedést célzó optimális politikához azonban egy negyedik, horizontális jellegű tényezőre: a társadalmi részvételre is szükség van.

4. Az aktív beilleszkedéshez a négy említett tényezővel kapcsolatban egységes, átfogó megközelítésre van szükség.

5. Az aktív beilleszkedés legfontosabb eszköze az aktív integráció (a második tényező). Az aktív beilleszkedés a „Work First” (Munka, mindenekelőtt) elvére épül: minden munkanélkülit be kell vonni a munkába vagy az oktatásba. Az első (megfelelő és elégséges jövedelemtámogatás) és a harmadik (színvonalas szociális szolgáltatások) tényező kiegészítő elem. A negyedik tényező (a társadalmi részvétel) az aktív beilleszkedés politikájának utolsó eszköze. A munkaképtelen polgárokat jövedelemtámogatással és egyéb intézkedésekkel hozzá kell segíteni ahhoz, hogy részt vehessenek a társadalom életében. Egyetértünk az Európai Bizottsággal abban, hogy ezek a tényezők egységes, átfogó megközelítést tesznek lehetővé. Ezért minden hatóságnak arra kellene törekednie, hogy megfelelő egyensúly alakuljon ki a szociális segélyek, a szociális szolgáltatások, a közösségi szolgáltatások és a munkavállalásra irányuló pénzügyi, valamint nem pénzügyi ösztönzők között.

6. Az aktív beilleszkedésre irányuló stratégia és politika elsősorban a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok hatáskörébe tartozik. Azonban e politikák kidolgozásának és a tapasztalatok átadásának ösztönzésére az EU társadalmi

kohézióra vonatkozó célkitűzésének megfelelően bizonyos alapelvek is megfogalmazódtak.

7. A politikák kialakítása és alkalmazása elsősorban a helyi és regionális önkormányzatok feladata. Az EU támogató szerepet tölt be. Az aktív beilleszkedéssel kapcsolatos átfogó politikának ez a meghatározása arányos, és a szubszidiaritás elvére épül.

8. A négy fő tényező (jövedelemtámogatás, aktív beilleszkedési politika, színvonalas szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés és társadalmi részvétel) szorosan összefügg, és erősíteniük kell egymást. Minden egyes régió, célcsoport és érintett esetében e négy tényezőt ötvözve kell optimális politikacsomagra törekedni. Az aktív beilleszkedésre irányuló politikák testre szabottak, figyelembe veszik a célcsoportok és az egyének közötti különbségeket. A nemzeti gazdasági modelltől függően e négy tényező viszonylagos jelentősége, valamint az egyes tényezőkhöz választott politikai eszközök különbözőek lehetnek az egyes tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok esetében.

9. A munkaerőpiacról leginkább kiszorultak integrációjára irányuló politikák eredményeit legnyilvánvalóbban a helyi és regionális önkormányzatok érzékelik. Ők viselik azonban a szóban forgó helyi, regionális, nemzeti és európai szintű politikák hiányosságainak következményeit is. A koherens politikacsomagot ezért főként regionális és helyi szinten kellene kidolgozni és megvalósítani. A helyi és regionális önkormányzatok ismerik a helyi körülményeket, a munkaerőpiac jellegzetességeit és a számos szereplőt, aki kulcsszerepet játszhat az aktív integráció átfogó politikájának megvalósításában.

10. A koherens politikacsomag végrehajtása érdekében a helyi és regionális önkormányzatoknak hatékony partnerségeket kellene kialakítaniuk más közintézményekkel, magáncégekkel, szociális partnerekkel, NGO-kkal, valamint az ügyfelek képviselőivel.

11. A helyi és regionális önkormányzatoknak nagymértékű szabadságot kell élvezniük politikáikban az ilyen intézkedések kidolgozása és végrehajtása terén. Ezeket a politikákat egyéb közintézményekkel és magánszervezetekkel együttműködve kellene megtervezni és végrehajtani. Az európai és nemzeti szintű politikákat (adóügy, bevándorlás, oktatás, foglalkoztatás stb.) a helyi és regionális szintű politikák kidolgozásakor és alkalmazásakor felmerülő igényeknek megfelelően kellene kialakítani.

12. Az európai, nemzeti, regionális és helyi jogalkotás és joggyakorlat akadályait, problémáit fel kell számolni.

Aktív integráció

13. Az aktív beilleszkedés legfontosabb eszköze az aktív integráció javítása. Ahhoz, hogy mindenkit be lehessen vonni, az aktív integráció átfogó megközelítésére van szükség. Ugyanakkor minden egyes régió, célcsoport és egyén számára integrált politikacsomagot kell készíteni. Elsősorban a regionális és helyi önkormányzatok feladata, hogy partnereikkel (többek között a nemzeti kormánnyal, a munkaadókkal, a többi közintézménnyel és az NGO-kkal) kidolgozzák és alkalmazzák ezeket a koherens politikacsomagokat. Az átfogó és integrált politikacsomagnak az a lényege, hogy minél több ember számára felszámolja a munkaerő-piaci integráció akadályait. Ez úgy valósítható meg, hogy tanácsadással, útmutatással és képzéssel alkalmassá tesszük ezeket az embereket arra, hogy fizetett munkát végezzenek, és munkahelyeket létesítsünk számukra mint védett csoport számára. A védett munkahelyek olyanok számára nyújtanak munkalehetőséget, akik a szokásos munkavégzésre nem azonnal alkalmasak.

14. Az aktív integrációval kapcsolatos optimális politika és átfogó megközelítés többek között a következőket foglalja magában:

- munkaerő-piaci esélyeik növelése érdekében a fiatalokat ösztönözni kell pályakezdő képesítésük megszerzésére, és lehetőségeket kell teremteni ehhez,
- a munkanélküliek visszatérése a munkaerőpiacra (lásd: „work first” elv). Ugyanakkor lehetőséget kell biztosítani számukra az oktatásra, képzésre, a tanácsadás igénybevételére és a gyermek gondozási létesítményekhez történő hozzáférésre,
- a munkaerőpiacról még jobban kiszorultak esetében szubvenzionált és védett munkahelyeket vagy szociális foglalkoztatást kell alkalmazni,
- azok számára, akik pszichológiai problémáik vagy testi fogyatékoságuk miatt nem alkalmasak sem rendes, sem védett munkára, társadalmi részvételüket elősegítő eszközöket kell alkalmazni (ilyen lehet például az önkéntes munka vagy a sporttevékenység). Ezzel egyidejűleg jövedelemtámogatás és a jó minőségű szociális szolgáltatásokhoz való hozzájutás biztosítása révén javítani kell azok szocioökonómiai helyzetén, akiket be akarunk vonni a munka világába,
- az az alapelv, hogy mindenkinek lehetőséget kell kapnia a társadalomban való részvételre.

15. Az intenzív, személyre szabott cselekvési tervek hozzájárulnak az aktív integráció javításához.

16. A célcsoportok az átfogó, integrált politikacsomag fontos elemét képezik. Regionális és helyi szinten az önkormányzatoknak olyan politikákat kellene kidolgozniuk és átültetniük, amelyek a lehető leghatékonyabbak valamennyi személy aktív beilleszkedése szempontjából, mégpedig ezen személyek háttérétől függetlenül, de elhárítva az előtük álló sajátos akadályokat.

17. A munkahelyek létrehozása elsősorban az ezen a területen fontos szereplőknek számító vállalatok és a szociális partnerek feladata – együttműködve a helyi és regionális önkormányzatokkal. Nemzeti és regionális szinten a központi kormányra támogató szerep hárul, optimális gazdasági keretfeltételek biztosításával, amilyen a színvonalas oktatás nyújtása, az elhelyezkedés, az adózási intézkedések és a rugalmas biztonság (szociális biztonság és rugalmas munkaügyi alternatívák). A végső láncszemet a helyi és regionális önkormányzatok, a szociális szolgáltatók és az NGO-k jelentik, különösen a munkaerőpiactól legtávolabb kerültek esetében. Természetesen a magán-személyekre is hárul felelősség.

18. Az állami és szociális munkaadókat, valamint a magánszféra munkaadóit erőteljesen ösztönözni kellene arra, hogy a meglévő munkahelyeket építsék ki, és hozzanak létre új, minőségi munkahelyeket (amelyek elégséges jövedelmet, jó munkakörülményeket, valamint képzést, illetve oktatást nyújtanak). A gyakorlati (alacsony képzettséget igénylő) munkát kínáló állásokra különösen nagy szükség van. A nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok pozitív vállalkozói légkör biztosítása révén ösztönözhetik a magánszféra munkaadóit a munkahelyteremtésre.

19. Maguk a helyi és regionális önkormányzatok is fontos munkaadónak számítanak. Munkaadóként az ebben a véleményben kifejtett elveket is érvényesíteniük kellene.

20. A testi vagy szellemi fogyatékoságuk miatt a munkaerőpiactól igen távol került emberek számára mint védett csoport számára támogatásban részesülő, szociális munkahelyek megteremtésére és finanszírozására is szükség lehet. Szociális vállalkozások ösztönzésével a helyi és regionális önkormányzatok fontos szerepet játszhatnak ezen a téren.

21. A munkaerőpiacról kiszorult embereknek segítséget jelenthet a munkaerő-piaci belépéshez az, ha valamennyi foglalkoztatási forma (ideiglenes munka; rugalmas, rész-, valamint teljes munkaidő és távmunka) közül választhatnak.

22. Valamennyi formális és nem formális oktatási és szakképzési módszer, a részleges továbbképzési rendszerek, a korábbi tanulás elismerése, valamint az egész életen át tartó tanulás – ideértve a továbbképzést is –, hangsúlyozása részét kell, hogy képezze azoknak az összehangolt erőfeszítéseknek, melyek a munkaerőpiactól leginkább eltávolodott emberek szakképzettségének javítására irányulnak.

23. Több erőfeszítésre van szükség a nemzeti kormányok, illetve a helyi és regionális önkormányzatok részéről, hogy a munkaerő-piaci igényeket figyelembe véve javítsák az oktatás minőségét. A helyi önkormányzatoknak aktívabb foglalkoztatási politikát kellene folytatniuk, amelynek során a helyi piac igényeinek minél nagyobb mértékű figyelembevételére van szükség. Azokban az országokban, amelyekben a munkaerő-piaci politika a helyi szint illetékességi körébe tartozik, a nemzeti kormányoknak – az EU segítségével – a helyi munkaerőpiac figyelésére kellene ösztönözniük a helyi önkormányzatokat.

24. Az aktív integrációra vonatkozó politikák átfogó, integratív összehangolásának magában kell foglalnia azt is, hogy a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak számára megkönnyítsék a saját vállalkozás beindítását.

Jövedelemtámogatás

25. A munkaerőpiacról leginkább kiszorultaknak elégséges jövedelemtámogatásra és egyéb segítségre van szükségük ahhoz, hogy méltó módon élhessenek, és legalább részben megőrizze a munkaerőpiacra való visszatéréshez szükséges munkaképességeiket. Hangsúlyozni kell, hogy ez az Európai Unió alapelvei közé tartozik.

26. Elégséges jövedelemen minden ország, régió vagy helyi közösség mást és mást ért. Befolyásoló tényezőnek számít a jövedelemtámogatás mértéke, az árszint, a háztartás összetétele, az adózás, a kirekesztettség időtartama, a kulturális, társadalmi és történelmi tényezők stb. A jövedelemtámogatás akkor tekinthető megfelelőnek, ha küzdeni lehet általa a strukturális szegénység ellen. Ebben az esetben minősíthető a támogatás szintje „elégséges”-nek. Pénzügyi szempontból nem lehet az egész EU-ra érvényes általános szabályt megfogalmazni e tekintetben. A nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok együttesen felelősek a megfelelő jövedelemtámogatásra irányuló politikáért, amelyet a nyílt koordinációs módszer keretében uniós szinten meg kellene vitatni.

27. Uniós szinten közös alapelvet lehetne megfogalmazni, amely kimondja, hogy a munkavállalói minimálbér és a jövedelemtámogatás szintje közötti különbségnek elég nagyknak kell lennie ahhoz, hogy az embereket és célcsoportokat munkavállalásra ösztönözze. Ez a különbség fontos pénzügyi ösztönző az átfogó politikacsomagban. A „munka kifizetődővé tételét” az Európai Bizottság, számos tagállam, valamint helyi és regionális önkormányzat fontos alapelvnek tekinti. A nemzeti hatóságoknak, továbbá a helyi és regionális önkormányzatoknak a jövedelemtámogatási intézkedések kidolgozása és végrehajtása során ezért figyelembe kellene venniük a szegénységi csapda kockázatát.

28. Csak olyan személyeknek helyes jövedelemtámogatást nyújtani, akik nem képesek a munkaerőpiacon jövedelmet szerezni, illetve akik jövedelme (például termelékenységük alacsony szintje vagy a rosszul fizetett munkák elfogadásának kényszere miatt) nem éri el a létminimum szintjét. A nemzeti hatóságok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok ne akadályozzák a munkaerőpiac működését, viszont – szigorú „kapuórként” – pontosan kövessék nyomon, és alaposan értékeljék a jövedelemtámogatásra irányuló kérvényeket. Ugyanakkor aktív politikát kellene folytatni mindazon személyek elérése érdekében, akiknek szükségük van szociális ellátásra, jövedelemtámogatásra és társadalmi részvételre.

29. A jövedelemtámogatás több formában létezhet, és a legkedvezőbb esetben a helyi szintre és az egyénre van szabva. A jövedelemtámogatás néhány példája: létminimum szintű jövedelemtámogatás a munkanélküli és nem tanuló munkaerőnek, természetbeni juttatás a táplálkozás, ruházatkódás, oktatás, lakhatás és egészségügyi ellátás megkönnyítésére, a munkával

szerezett jövedelem kiegészítése (ha a jövedelem az – alacsony – termelékenységi szinttől függ), jövedelemtámogatás a magas mobilitási költségek ellensúlyozására, jövedelemtámogatás az adott személy képesítésének és szaktudásának növeléséhez, magánvállalkozás létrehozásához nyújtott támogatás.

Társadalmi részvétel

30. A munkaerőpiacról leginkább kiszorultak közül jó néhány személyes és fizikai értelemben véve is halmozottan hátrányos helyzetben vannak. A munkaerő-piaci integráció, de még a védett munkahely sem jelent számukra reális lehetőséget. Az átfogó megközelítés részeként a helyi és regionális önkormányzatok ezekről az emberekről is gondoskodnak. Társadalmi részvételük ösztönzéséhez különböző eszközök alkalmazására van szükség.

31. A helyi és regionális önkormányzatoknak a pénzügyi eszközök és a természetbeni juttatás eszközeinek minden fajtáját alkalmazniuk kell, hogy megkönnyítsék a munkaviszonnyal nem rendelkező személyek társadalmi részvételét. Ezek az eszközök ösztönzik azoknak a társadalmi, kulturális, sport-, jóléti és önkéntes tevékenységeit, akiket egyébként a társadalmi elszigetelés veszélye fenyegetne.

A minőségi szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés

32. A jövedelemtámogatás, az aktív integráció és a társadalmi részvétel minél hatékonyabb megvalósításához személyre szabott cselekvési tervekre van szükség, amelyeknek biztosítaniuk kell, hogy az egyes ügyfeleknek szóló támogató intézkedéseket idejében megtervezzék és végrehajtsák. A helyi és regionális önkormányzatoknak rendelkezniük kell a minőségi szolgáltatások infrastruktúrájához és a személyre szabott cselekvési tervek kialakításához szükséges eszközökkel.

33. A személyre szabott cselekvési tervek iránti igény, illetve azok jellege a helyi és regionális önkormányzatok széles körű eszköztárát teszi szükségessé.

34. A helyi és regionális önkormányzatoknak ösztönözniük kellene a szociális szolgáltatások minőségének javítására szolgáló eszközök és gyakorlatok alkalmazását (például a mindenki számára hozzáférhető internet, egyablakos ügyintézés, lex silentio (hallgatolagos beleegyezés), kötelező és megfelelő határidők a jövedelem- vagy a természetbeni támogatással kapcsolatos döntések meghozására vonatkozóan).

Támogatási iránymutatások

35. A sikeresség érdekében az aktív beilleszkedési politikáknak integrálniuk kell a helyi, regionális, nemzeti és uniós politikákat. Ki kell terjedniük a minimálbérre, az aktív munkaerő-piaci intézkedésekre, illetve az oktatási és szociális szolgáltatásokra, és ötvözniük kell ezeket. Helyi és regionális szinten számos csapda áll az átfogó, integrált politikák végrehajtásának útjában. A nemzeti kormányoknak, illetve a helyi és regionális önkormányzatoknak közösen kellene ösztönözniük egy átfogó megközelítési mód alkalmazását.

36. A társadalmi és gazdasági szempontból leghátrányosabb helyzetű európai régiók és városok esetében a munkaerőpiacról leginkább kiszorultakat célzó aktív beilleszkedési politikacsomag (bevált gyakorlatok) alkalmazásához az EU pénzügyi támogatására van szükség. Ezért az aktív beilleszkedésre irányuló politikák céljára közvetlenül hozzáférhetővé kell tenni a helyi és regionális önkormányzatok számára az ESZA költségvetését. Olyan uniós költségkeretre is szükség van, amely a társadalmi részvételt finanszírozza. Az Interreg keretében kialakított megközelítés jó példa az Európai Unió által nyújtott hatékony támogatásra.

37. A szociális, támogatásban részesített, illetve védett munkahelyek, a szociális vállalkozások és szövetkezetek fontos eszközként kiemelt szerepet játszhatnak a helyi és regionális szintű politikacsomag alkalmazásában. Az ilyen vállalkozások nem ítélték meg az európai piacra vonatkozó szokásos versenyszabályok alapján (például a közbeszerzés és az állami támogatások esetében kevésbé szigorú szabályokra van szükség).

38. Az átfogó megközelítést – a helyi lakosság szempontjából – főleg a helyi és regionális önkormányzatok alkalmazzák. Az ilyen önkormányzatoknak jogi lehetőségekkel is rendelkezniük kellene, hogy aktív beilleszkedési politikájuk keretében a saját lakosaikra összpontosíthassanak.

39. A helyi és regionális önkormányzatoknak vezető szerepet kell játszaniuk az aktív beilleszkedési politika intézkedéseinek végrehajtásában. Az uniós szubszidiaritási elv szerint közös uniós elvet lehetne megfogalmazni, amely kimondaná, hogy a nemzeti és az uniós jogalkotásnak és joggyakorlatnak figyelembe kell vennie a helyi és regionális szinten megfogalmazott igényeket (határadó, juttatási rendszerek, az egész életen át tartó tanulás ösztönzése, pénzügyi ösztönzők a munkaadók számára, munkajog, diszkriminációellenes törvény, a minimálbér differenciálása stb.).

A nyílt koordináció módszere

40. A nyílt koordináció módszere jogi korlátozásoktól mentes keretet biztosít a politikai koordinációhoz. E módszert alkalmazva a tagállamok megállapodnak aktív beilleszkedést célzó leghatékonyabb politikáik meghatározásában és ismertetésében, azzal a céllal, hogy tanuljanak egymás tapasztalataiból. A nyílt koordináció módszerének elmélyítésére az alábbi politikai ajánlásokat fogalmazták meg:

41. A munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív beilleszkedésének és jövedelemtámogatásának javítását célzó politikák számottevő része nem elég hatékony. Ezért az ilyen politikák hatékonyságának, eredményességének javítása céljából az aktív beilleszkedést szolgáló regionális és helyi politikák színvonalas, összehasonlítható és értékelő elemzéseire van szükség. Az Európai Bizottság is ösztönözhetné az ilyen minőségi tanulmányokat.

42. A helyi és regionális önkormányzatok közötti szakértői felülvizsgálatok, valamint egy helyi és regionális megfigyelőkből álló hálózat (Progress) elősegítheti a tanulási folyamatot. Kezdetből fogva világosan meg kellene határozni, hogy miben álljanak felülvizsgálatok, és milyen tevékenységet végezzen a helyi és regionális megfigyelőkből álló hálózat.

43. A munkaerő-kínálatban és -keresletben, valamint a bérekben és a jövedelemtámogatásban Európa-szerte tapasztalható különbségek olyan munkaerő-áramlásokat okoznak, amelyek akadályozhatják a munkaerőpiacról leginkább kiszorult emberek aktív beilleszkedését. A nyílt koordináció módszerét alkalmazva meg lehet vitatni, milyen hatásuk van az ilyen mozgásoknak az aktív beilleszkedésre.

44. A bevált gyakorlatok kialakítása és terjesztése úgy is serkenthető, hogy minden évben megválasztják az aktív beilleszkedés szempontjából legeredményesebb helyi és regionális önkormányzatokat, és európai kitüntetéssel jutalmazzák őket. A bevált gyakorlatok rendszerezésére az ESZA tematikus csoportjainak példáját követve kerülhetne sor.

Kelt Brüsszelben, 2008. június 18-án.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE